

[AM2022.11.28B2]

**Statsadvokaten i Københavns AFGØRELSE - 1. september 2017 -
SAK-2017-3100101-479**

Advokat Anders Boelskifte, Solbjergvej 3, 2000 Frederiksberg

Ikke erstatning for frihedsberøvelse – Deres j.nr. ...

Jeg har i dag besluttet ikke at imødekomme Deres krav om erstatning til Deres klient, *Erstatningssøgende*. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Jeg har samtidig besluttet ikke at imødekomme Deres krav om salær. Begrundelsen herfor fremgår ligeledes nedenfor.

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at Københavns Politi den 20. maj 2017 modtog anmeldelse om et slagsmål, hvor en pistol var indblandet, ved caféen *Cafe* på *Vej1*.

Ved politiets ankomst kom Deres klient løbende ud fra området ved caféen i retning mod to af politibetjentene. Da politiet identificerede sig og bad Deres klient standse, løb han videre.

Politiet bad ham på ny to gange højlydt om at standse, da de ellers ville gøre brug af deres tjenestehund, hvilket han ikke efterkom. Det lykkedes herefter betjentene at standse Deres klient ved brug af tjenestehunden.

Deres klient blev anholdt kl. 23.50 og sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244.

Deres klient oplyste uopfordret, at han løb, fordi han var blevet overfaldet af en større gruppe, som havde givet ham en flænge i hovedet med en stol. Betjentene bemærkede hverken nogen gruppe eller så nogen skader i Deres klients ansigt.

Deres klient blev herefter sikkerhedsvisiteret. Politiet fandt et bundt pengesedler på i alt 21.800 kr. samt en Iphone mobiltelefon.

Deres klient blev herefter transporteret til Station City. Deres klient blev efter afhøring løsladt kl. 02.10.

Frihedsberøvelsen varede således 2 timer og 20 minutter.

Den 13. juni 2017 blev påtale mod Deres klient opgivet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Det fremsatte erstatningskrav

Ved brev af 10. juli 2017 til Københavns Politi, hvorfra jeg har modtaget det, fremsatte De krav om erstatning for uberettiget frihedsberøvelse, som De ikke havde nærmere opgjort.

De har yderligere taget forbehold for yderligere erstatningskrav, herunder tabt arbejdsfortjeneste.

Begrundelse for nægtelse af erstatningskravet

Begrundelsen for min afgørelse er, at Deres klient efter min opfattelse har udvist egen skyld og selv har givet anledning til det straffeprocessuelle indgreb i sagen i en sådan grad, at erstatning i det hele må nægtes, idet jeg finder, at Deres klient har udvist en adfærd, der må påregnes at kunne medføre risiko for en kortere anholdelse.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte Deres klient erstatning især lagt vægt på, at Deres klient, efter at politiet havde identificeret sig, ikke efterkom politiets anråd om at standse, og at Deres klient på ny ikke standsede, på trods af, at betjentene to gange højlydt bad ham stoppe, da de ellers ville gøre brug af deres tjenestehund.

Begrundelse for nægtelse af salær

Da jeg ikke mener, at Deres klient skal have erstatning, er der heller ikke grundlag for at yde Dem salær.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld) samt § 1007, jf. § 1018 f (salær).

Mulighed for at klage

De kan klage over afgørelsen til Rigsadvokaten. De skal sende klagen til Statsadvokaten i København. Fristen for at klage er 4 uger efter, at De har modtaget dette brev. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3 og 5.

De skal udnytte muligheden for at klage til Rigsadvokaten, inden De eventuelt begærer kravet indbragt for retten efter retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Har De eventuelle spørgsmål

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte

.....

Rigsadvokatens AFGØRELSE - 9. november 2017 - RA-2017-3100206-

Advokat Anders Boelskifte, Solbjergvej 3, 2000 Frederiksberg

Ikke erstatning for frihedsberøvelse - Deres j.nr. ...

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 1. september 2017, om at nægte erstatning til *Erstatningssøgende*.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for frihedsberøvelse.

Begrundelse

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning. Jeg kan derfor henvise til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse.

Jeg bemærker, at såfremt De ønsker at fremsætte erstatningskrav i relation til politiets anvendelse af tjenestehund, så skal dette ske overfor politiet jf. cirkulæreskrivelse nr. 18. af 15. marts 2007, § 5, hvorefter erstatningskrav vedrørende den kollektive ansvarsforsikring for tjenestehunde skal forelægges rigspolitichefen til afgørelse med politidirektørens indstilling. Dette uanset om anvendelsen er sket i forbindelse med strafferetlig forfølgning eller ej.

Sagens forløb

- I afgørelse af 1. september nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 12. september 2017 har De klaget over afgørelsen.
- Den 14. september 2017 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Deres klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis Deres klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal De oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at De har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte

.....

***Forsikringsselskab'* afdeling for Erhverv- og Privatansvars AFGØRELSE - 3. januar 2019 - 672-...**

...

Vedrørende jeres J.nr. ...

Medvirken til skaden

Vi har modtaget vores kundes anmeldelse om skaden, der skete den 20. maj 2017.

Det fremgår af politiets rapport, at *Erstatningssøgende* kommer løbene alene mod politiet, og da han er ca. 10 meter fra patruljen råbte de højlydt at det var politiet, samt at han skulle standse.

Dette efterkom han ikke, og der blev så 2 gange højlydt råbt an om brug af tjenestehund, såfremt han ikke standsede op.

Tjenestehunden blev så sendt efter *Erstatningssøgende*, som blev bragt til standsning ved hundebid i højre arm, og blev beordret til at slippe, hvilken det efterkom.

Jf. hundeloven kan erstatningen nedsættes eller bortfalde såfremt den skadelidte har medvirket til skaden. Det er vores opfattelse at *Erstatningssøgende*, selv har medvirket til skaden da han ikke er stoppet da han blev råbt an.

Vi kan derfor ikke betale erstatning for skaden.

Ring til os, hvis du har spørgsmål. Du kan også skrive til os på Skriv altid dit skadenummer i emnefeltet, når du sender e-mails til os så kan vi hurtigere hjælpe dig.

Hvis du kontakter os om denne skade, vil det være en hjælp, at du anvender besvar/reply-knappen i denne e-mail i stedet for at oprette en ny e-mail.

[...]

Referencenummer: ...

.....

Rigspolitiets afdeling for Koncernjuras AFGØRELSE - 14. marts 2019 - 2019-004960

Boelskifte Advokater, att.: Advokat Anders Boelskifte, Solbjergvej 3, 2000 Frederiksberg

Afslag på erstatning – j.nr. ...

Du har ved brev af 15. februar 2019 på vegne af din klient, *Erstatningssøgende*, klaget over *Forsikringssselskabs* afgørelse af 3. januar 2019 om ikke at udbetale erstatning for tingsskade samt godtgørelse for svie og smerte og varigt mén i anledning af, at din klient under en politiforretning den 20. maj 2017 blev bidt af en politihund.

Afgørelse

Rigspolitiet er enig i *Forsikringssselskabs* afgørelse.

Det betyder, at Rigspolitiet ikke finder grundlag for at udbetale erstatning for tingsskade samt godtgørelse for svie og smerte og varigt mén i forbindelse med erstatningssagen.

Begrundelse

Det er Rigspolitiets vurdering, at din klient har medvirket til skaden i et sådan omfang, at erstatningen bortfalder¹

Det er endvidere Rigspolitiets vurdering, at politiets brug af politihund til magtanvendelse i forbindelse med anholdelsen af din klient har ligget indenfor de rammer, der er fastsat ved lov om politiets virksomhed².

Rigspolitiet har ved afgørelsen lagt vægt på, at det fremgår af anholdelsesrapport af 20. maj 2017, at politiet højlydt råbte til din klient, at det var politiet og at han skulle standse, hvilket din klient undlod. Det fremgår endvidere, at din klient to gange højlydt blev råbt an om brug af politihund, såfremt han ikke standsede, og at politiet, da din klient ikke standsede som følge heraf, skønnede det nødvendigt og forsvarligt at anvende politihund med henblik på at bringe din klient til standsning. Politiet sendte på den baggrund politihunden afsted, og din klient blev kort efter bragt til standsning ved hundebid.

Det er således Rigspolitiets opfattelse, at der ikke efter hundelovens regler kan pålægges politiet et erstatningsansvar, ligesom Rigspolitiet på baggrund af sagens oplysninger ikke findes at have handlet ansvarspådragende i forbindelse med anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Sagens omstændigheder

Den 3. januar 2019 traf *Forsikringsselskabs* afgørelse om ikke at udbetale erstatning for tingsskade samt godtgørelse for svie og smerte og varigt mén i forbindelse med erstatningssagen.

Den 15. februar 2019 klagede du over *Forsikringsselskabs* afgørelse. Du anførte, at du ønskede at påklage afgørelsen.

Klagevejledning

Rigspolitiets afgørelse kan påklages til Justitsministeriet, Slotsholmsgade 10, 1216 København K.

Afsluttende bemærkninger

Rigspolitiet har underrettet *Forsikringsselskab* om denne afgørelse.

¹ Jf. § 8, stk. 1, i bekendtgørelse af lov om hunde.

² Jf. § 19, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse af lov om politiets virksomhed.

Bilag m.v.

Retsregler

Det fremgår af § 8, stk. 1, i bekendtgørelse af lov om hunde (hundeloven)³, at:

”Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.”

Det fremgår af § 19, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse af lov om politiets virksomhed (politiloven)⁴, at:

”Hunde må kun anvendes med henblik på

- 1) at afværge et påbegyndt eller overhængende angreb på person,
- 2) at afværge overhængende fare i øvrigt for personers liv eller helbred,
- 3) at afværge et påbegyndt eller overhængende angreb på samfundsvigtige institutioner, virksomheder eller anlæg,
- 4) at afværge et påbegyndt eller overhængende angreb på ejendom,
- 5) at sikre pågribelse af personer,
- 6) at sikre gennemførelse af tjenestehandlinger, mod hvilke der gøres aktiv modstand, eller
- 7) at sikre gennemførelse af tjenestehandlinger, mod hvilke der gøres passiv modstand, såfremt tjenestehandlingens gennemførelse skønnes uopsættelig og anden og mindre indgribende magtanvendelse skønnes åbenbart uegnet.

Stk. 2. Før hund tages i brug mod person, skal det så vidt muligt tilkendegives vedkommende, at politiet har til hensigt at bruge hund, hvis ikke politiets påbud efterkommes. Det skal endvidere så vidt muligt sikres, at vedkommende har mulighed for at efterkomme påbuddet.”

.....

Justitsministeriets Politikontors AFGØRELSE - 16. april 2020 - 2019-200/15-0016

Boelskifte Advokater, att.: Anders Boelskifte, ...

Klage over Rigspolitiets afgørelse af 14. marts 2019 om afslag på erstatning og godtgørelse for Københavns Politis brug af politihund ved anholdelsen af *Erstatningssøgende* den 20. maj 2017

Justitsministeriet skal hermed vende tilbage til din klage af 23. april 2019 på vegne af *Erstatningssøgende* over Rigspolitiets afgørelse af 14. marts 2019 om afslag på erstatning for tingsskade og på godtgørelse for

³ Lovbekendtgørelse nr. 47 af 11. januar 2017 med senere ændringer.

⁴ Lov nr. 444 af 9. juni 2004 med senere ændringer.

svie og smerte og varigt mén for Københavns Politis brug af politihund ved anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Afgørelse

Justitsministeriet finder efter en gennemgang af sagen ikke grundlag for at ændre Rigspolitiets afgørelse af 14. marts 2019.

Begrundelse

Justitsministeriet finder, at Københavns Politi ikke har handlet ansvarspådragende i forbindelse med politiets brug af politihund ved anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Justitsministeriet vurderer, at din klient har medvirket til skaderne i et sådan omfang, at retten til erstatning bortfalder, jf. hundelovens § 8, stk. 1, 2. pkt.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at din klient i forbindelse med anholdelsen ikke efterkom politiets påbud om at standse, og at din klient heller ikke reagerede på politiets to efterfølgende anråb om, at politiet ville anvende politihund, hvis din klient ikke standsede.

Justitsministeriet vurderer endvidere, at politiets brug af politihund i forbindelse med anholdelsen lå inden for politilovens rammer for politiets brug af politihunde, jf. politilovens § 19, stk. 1 og 2.

I den forbindelse har Justitsministeriet lagt vægt på, at politiet to gange råbte din klient an, inden politiet skønnede det forsvarligt og nødvendigt at anvende politihund med henblik på at standse din klient. Justitsministeriet har videre lagt vægt på, at politihunden efter standsning af din klient blev beordret til at slippe din klient, hvilket politihunden efterkom.

Sagsgennemgang

Det fremgår af Københavns Politis anholdelsesrapport af 21. maj 2017, at en politipatrulje med politihund den 20. maj 2017 kl. 23.42 rykkede ud til melding om "vold i øjeblikket" og "mand med pistol" ud for *Cafe* på *Adresse* i København S.

Det fremgår videre af anholdelsesrapporten, at da politipatruljen kom frem til stedet, kom din klient løbende alene fra området ved *Cafe* i retning direkte mod politipatruljen med noget i den ene hånd, som kunne være af metal. Da din klient var ca. ti meter fra politipatruljen, råbte politipatruljen højlydt, at det var politiet, og at din klient skulle standse sit løb. Af anholdelsesrapporten fremgår det, at din klient ikke efterkom påbuddet, men i stedet fortsatte sit løb forbi politipatruljen ad *Vej 2* i østlig retning.

Derudover fremgår det af anholdelsesrapporten, at politipatruljen derefter to gange råbte din klient an om brug af politihund, såfremt din klient ikke standsede sit løb. På trods af politipatruljens anråb fortsatte din klient ad *Vej2* til højre ad *Vej3*. Politipatruljen sendte herefter politihunden afsted efter din klient. Af rapporten fremgår det, at politipatruljen skønnede det nødvendigt og forsvarligt at anvende politihunden med henblik på at standse din klient. Din klient blev på *Vej4* bragt til standsning af politihunden ved bid i din klients højre arm. Politihunden blev herefter af politipatruljen beordret til at slippe din klient, hvilket politihunden ifølge anholdelsesrapporten efterkom. Din klient blev ifølge anholdelsesrapporten erklæret for anholdt kl. 23.50.

Endelig fremgår det af anholdelsesrapporten, at politipatruljen under den efterfølgende besigtigelse af din klient konstaterede huller i din klients ene skjorteærme, hvor politihunden havde bidt din klient, og i din klients benklæder, som ifølge anholdelsesrapporten stammede fra yderligere et bid i forbindelse med den opståede tumult mellem politihunden og din klient under politihundens standsning af din klient.

Du fremsatte ved brev af 9. november 2017 over for Københavns Politi krav om erstatning på vegne af din klient for Københavns Politis brug af politihund ved anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Københavns Politi indstillede den 13. november 2018 erstatningskravet til Rigspolitiet til behandling.

Københavns Politi anmodede dig den 3. december 2018 om på din klients vegne at sende bl.a. bankoplysninger samt en opgørelse af erstatningskravet.

Du fremsendte ved brev af 18. december 2018 bankoplysningerne til Københavns Politi og oplyste, at politihunden bed din klient i højre arm og i venstre ben, hvorved politihunden i den forbindelse ødelagde et specialsyet jakkesæt af mærket Armani til en værdi af ca. 9.000 kr., hvortil der efter din vurdering burde ske ekstrabetaling for specialsyningen, og en skjorte af mærket Eton til en værdi af ca. 1.000 kr. Du medsendte i den forbindelse ti billeder. I samme brev nedlagde du på vegne af din klient også påstand om takstmæssig erstatning for svie og smerte og varigt mén.

Københavns Politi sendte den 20. december 2019 materialet til Rigspolitiet.

Rigspolitiet anmodede den 3. januar 2019 *Forsikringsselskab* om at behandle erstatningskravet.

Forsikringsselskab traf den 3. januar 2019 afgørelse om ikke at udbetale erstatning for tingsskade og godtgørelse for svie og smerte og varigt mén til din klient for Københavns Politis brug af politihund ved anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Forsikringsselskab begrundede afgørelsen med, at din klient havde medvirket til skaderne, fordi din klient ikke standsede sit løb, selvom politiet to gange råbte din klient an om brug af politihund ved manglende

standsning. *Forsikringsselskab* bemærkede i den forbindelse, at politihunden efter standsningen af din klient blev beordret til at slippe, hvilket politihunden efterkom. *Forsikringsselskab* henviste i afgørelsen til hundelovens regler om medvirken.

Du påklagede den 15. februar 2019 på vegne af din klient *Forsikringsselskabs* afgørelse af 3. januar 2019 til Rigspolitiet.

Rigspolitiet fandt ved sin afgørelse af 14. marts 2019 heller ikke grundlag for at udbetale erstatning for tingsskade og godtgørelse for svie og smerte og varigt mén til din klient for Københavns Politis brug af politihund ved anholdelsen af din klient den 20. maj 2017.

Rigspolitiet vurderede i sin afgørelse, at din klient havde medvirket til sine skader i et sådan omfang, at retten til erstatning bortfaldt i medfør af hundelovens § 8, stk. 1, 2. pkt. Rigspolitiet vurderede også, at politiets brug af politihund under politiforretningen til anholdelse af din klient lå inden for rammerne af politilovens § 19, stk. 1 og 2.

Rigspolitiet lagde i den forbindelse vægt på anholdelsesrapportens oplysninger om, at din klient undlod at efterkomme hundepatruljens påbud om at standse, og at patruljen to gange råbte an om brug af politihund ved manglende standsning, før patruljen skønnede det nødvendigt og forsvarligt at anvende politihund med henblik på at bringe din klient til standsning.

Du påklagede den 23. april 2019 Rigspolitiets afgørelse til Justitsministeriet.

Justitsministeriet har den 27. maj 2019 modtaget en udtalelse om sagen samt en kopi af sagens akter fra Rigspolitiet. Rigspolitiet henholder sig til sin afgørelse af 14. marts 2019 og den deri anførte begrundelse.

Justitsministeriet har ved e-mail af 3. marts 2020 sendt dig en kopi af Rigspolitiets udtalelse med henblik på at partshøre dig og din klient over oplysningerne i udtalelsen.

Du meddelte ved e-mail af 17. marts 2020, at din klient fastholder, at din klient ikke gav anledning til den indtrufne skade. Du gjorde hertil gældende, at der i situationen efter det oplyste ikke var tilstrækkelig anledning til at sætte politihund ind imod din klient. Du henviste videre til de fremsendte billeder af skaderne på din klient og dennes tøj.

Retsgrundlag

Justitsministeriet kan oplyse, at reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 18 af 15. marts 2007 om politiets behandling af visse erstatningssager efter ministeriets opfattelse finder anvendelse i denne sag.

Det fremgår af cirkulæreskrivelsens § 5, at erstatningskrav vedrørende skader forårsaget af politihunde skal forelægges for rigspolitichefen til afgørelse i første instans. Dette gælder også, hvis skaden er sket som led i en strafferetlig forfølgning, idet sagerne bedømmes efter hundelovens særlige ansvarsregler, og fordi politihundene er særskilt ansvarsforsikret.

Endvidere fremgår det af cirkulæreskrivelsens § 6, at hvis en ansøger om erstatning får afslag i første instans, skal ansøgeren gøres bekendt med, at afgørelsen kan indbringes for en højere administrativ myndighed. Justitsministeriet er i medfør af retsplejelovens § 109, stk. 2 og 3, rekursmyndighed for afgørelser truffet af rigspolitichefen i første instans.

Klagevejledning

Justitsministeriets afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Din klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet i medfør af retsplejelovens § 1018 f. Hvis din klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal din klient begære dette til Statsadvokaten senest to måneder efter modtagelsen af Justitsministeriets afgørelse.

Justitsministeriet har sendt en kopi af afgørelsen til Københavns Politi og Rigspolitiet til orientering.

.....

Københavns Byrets DOM - 28. november 2022 - SS 1-4964/2022 - SAK-2017-3100101-479

Erstatningssøgende, *Erstatningssøgende*, født januar 1997 mod Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Statsadvokaten i København har ved tilkendegivelse af 23. februar 2022 i medfør af retsplejelovens § 1018 f, stk. 1 indbragt en sag for retten, hvor *Erstatningssøgende* har fremsat krav om erstatning på 12.600 kr. i anledning af, at erstatningssøgende som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244 blev anholdt den 20. maj 2017 kl. 23.50. Erstatningssøgendes tøj blev endvidere i forbindelse med anholdelsen påført forskellige skader.

Politiet anvendte tjenestehund i forbindelse med anholdelsen. Erstatningssøgende blev løsladt den 21. maj 2017 kl. 02.10.

Politidirektøren i København har den 13. juni 2017 i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 besluttet at undlade påtale, hvilket er meddelt erstatningssøgende ved en skrivelse af samme dato.

Erstatningssøgende fremsatte ved brev af 18. december 2018 krav om erstatning for den skete anholdelse samt for tøjskader opstået i forbindelse med anholdelsen den 21. maj 2017, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1 og hundelovens § 8.

Erstatningskravet er opgjort således:

Uberettiget anholdelse	2.600 kr.
Jakkesæt	9.000 kr.
Skjorte	1.000 kr.
I alt	<u>12.600 kr.</u>

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, jf. hundelovens § 8, stk. 1. Anklagemyndigheden har ikke bestridt den størrelsesmæssige opgørelse for så vidt angår den skete anholdelse. Anklagemyndigheden har bestridt det øvrige opgjorte erstatningskrav størrelsesmæssigt som udokumenteret.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af vidnet politiassistent *Vidne*, der til retsbogen har afgivet følgende forklaring:

"... forklarede, at han den 20. maj 2017 kørte uniformeret hundepatrulje. Patruljen modtog en melding om "mand med pistol" ud for en café på Adresse2. Patrulje kørte til stedet med udrykning. Da patruljen ankom til stedet, var der en persongruppe på stedet. Personerne råbte til patruljen, at de skulle have fat i en mørk eller solbrun person iført pænt tøj, der var gået amok. Patruljen steg ud af patruljevognen, og efter få sekunder bemærkede vidnet en mand, som passede til beskrivelsen. Manden kom løbende mod patruljen. Det så ud som om, at manden havde en metalgenstand i sin ene hånd. Der var ingen, som løb efter manden. Da manden var cirka i en afstand af 10 meter fra patruljen, blev der råbt, at det var politiet, og at han skulle standse, men det gjorde manden ikke. Da manden var cirka 1 meter fra vidnets kollega, foretog manden ligesom en fodfinte og fortsatte sit løb. Der blev nu råbt 2 gange, at manden skulle stoppe op, idet der ellers ville blive gjort brug af tjenestehund. Vidnet er ikke i tvivl om, at manden kunne høre patruljens råb. Manden fortsatte sit løb, hvorefter patruljens tjenestehund blev givet fri. Tjenestehunden eftersatte manden. Efter omkring 100 meter fik hunden fat i manden. Manden befandt sig på det tidspunkt i en villahave. Vidnet er sikker på, at patruljen ikke selv kunne have løbet manden op. Tjenestehunden havde fat i manden, men gav slip på kommando. Vidnet kunne konstatere, at der var huller i mandens jakke og bukseben. Vidnet har set, at tjenestehunden havde fat i mandens ene arm, men ikke set, at hunden også har foretaget benbid. Manden forklarede, at han løb, fordi en gruppe personer var efter ham, og at han af disse var

påført en flænge i hovedet. Patruljen kunne ikke konstatere en sådan flænge. Manden forklarede også, at han havde smidt 2 telefoner fra sig i en skraldespand. Telefonerne blev efterfølgende udfundet. Der er ikke i forbindelse med sagen udfundet våben. Mandens person og bil blev efterfølgende ransaget. Personen havde blandt andet et større kontantbeløb på sig. Personen blev efterfølgende af en anden patrulje indtransporteret til stationen. Vidnet forklarede i øvrigt i overensstemmelse med anholdelsesrapport af 21. maj 2017 og kunne vedstå indholdet heraf."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret anklagemyndighedens og Justitsministeriets afslag på erstatning, afslag fra tjenestehundens forsikringsselskab for forsikringsdækning efter hundelovens § 8, uddrag af anmeldelsesrapport, anholdelsesrapport, uddrag af politiets afhøringsrapporter, politiets afhøringsrapport af fotos af erstatningssøgende og dennes skader og tøj samt anklagemyndighedens påtaleopgivelse.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det følger af retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, blandt andet, at den, der har været anholdt eller varetægtsfængslet som led i en strafferetlig forfølgning, har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives. Af stk. 3 fremgår, at erstatning kan nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne.

Af hundelovens § 8, stk. 1, fremgår, at besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidte har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Det lægges til grund, at erstatningssøgende den 20. maj 2017 kl. 23.50 blev anholdt som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244, at erstatningssøgende blev løsladt den 21. maj 2017 kl. 21.10 samt at der i forbindelse med erstatningssøgendes anholdelse blev påført erstatningssøgende tøjskader som følge af politiets brug af tjenestehund.

I relation til den skete anholdelse af erstatningssøgende lægges til grund, at politiet blev tilkaldt adressen Adresse2, København, efter en melding om vold under brug af våben, at politipatruljen kørte til stedet i en uniformeret patruljebil under brug af udrykningssignaler, at en tilstedeværende gruppe personer straks derefter angav en mulig gerningsperson med et signalement passende til erstatningssøgende, at erstatningssøgende umiddelbart herefter kom løbende mod patruljen i en afstand af cirka 10 meter med en metallig genstand i sin ene hånd, at politipatruljen råbte til erstatningssøgende, at han skulle standse, at erstatningssøgende desuagtet fortsatte sit løb og bevist undgik de tilstedeværende betjente, da han var helt tæt på patruljen, at erstatningssøgende fortsatte sit løb, uanset politipatruljen derefter 2 gange på ny råbte til erstatningssøgende, at han skulle standse, idet der ellers ville blive gjort brug af tjenestehund, at erstatningssøgende uagtet heraf fortsatte sit løb, men efterfølgende blev stoppet af den anvendte tjenestehund. Det lægges endvidere til grund, at politipatruljen forud for brugen af tjenestehund skønnede, at den ikke kunne bringe erstatningssøgende til standsning uden brug af tjenestehund. Der er i sagen ikke grundlag for at tilsidesætte det herved udøvede skøn. Der er i sagen heller ikke oplysninger om eller grundlag for

at fastslå, at patruljens brug af tjenestehund ikke i øvrigt er sket under omstændigheder og efter de regler, som er gældende for brug af politiets tjenestehunde, herunder at den anvendte tjenestehund adlød patruljens kommandoer, og at hunden i forbindelse med fastholdelsen af erstatningssøgende ikke har udvist en uønsket eller unormal adfærd.

Retten finder, at erstatningssøgende ved at have undløbet fra politiet under de ovenfor angivne omstændigheder har udvist en sådan egen skyld, at der ikke bør tilkendes ham erstatning for den skete anholdelse, der ikke har været langvarig, og godtgørelse for ødelagt tøj, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, og hundelovens § 8, stk. 1, sidste punktum.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af erstatningssøgende rejste krav.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger, herunder 6.000 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Anders Boelskifte.